

Nr 424.

Av herr **Elmroth**, angående uppförandet å kronodebetsedel av vissa försäkringspremier.

Inom stora delar av vårt land förekommer, att privata försäkringsbolag få i vederbörlig ordning debiterade premier för på privat väg tecknade olika försäkringar m. m. i vanlig ordning indrivna genom statsverkets försorg. När kronodebetsedeln kommer den skattskyldige till del, inträffar därför inte sällan, att den avgiftsskyldige förvänas över debetsedelns slutsumma och förmenar, att densamma icke är i överensstämmande med deklarerad eller taxerad inkomst. Ty i mycket stor utsträckning fästes intet avseende vid debetsedelns *detaljsummor*. Vid närmare granskning inträffar det inte sällan, att debetsedelns *slutsumma* högst obetydligt influeras av allmänna utskylder m. m. men däremot är högst avsevärt påverkad av sålunda påförd premie för på privat väg tecknad försäkring.

Det råder intet tvivel om, att inbetalning i rätt tid av i laga ordning debiterade utskylder m. m. förhindras och försvåras av den omständigheten, att sålunda tecknad försäkrings premier väsentligt bidraga att öka debetsedelns slutsumma. Om sedermera de sålunda debiterade utskylderna jämte premierna icke i rätt tid erläggas utan uppföras på restlängd i vanlig ordning, är förhållandet enahanda, och vållar inte blott vederbörande indrivningsmyndigheter arbete och besvär, utan bidrager fastmer i hög grad att försämra indrivningsresultatet av vederbörande, i vanlig ordning tillkomna kronoutskylder och andra skatter.

Det kan enligt mitt förmenande icke vara riktigt, att statens organ — vederbörande indrivningsmyndighet — i sin tjänstutövning nödgas att utöver tjänsten på sådant sätt engageras i olika privata företags tjänst.

Ur det allmännas synpunkt måste det fastmer anses riktigare, att en på privat väg tecknad förbindelse, i form av en eller flera försäkringar i olika former, i likhet med det överväldigande flertalet försäkringar i vårt land, också gäldas på privat väg, och icke såsom fallet är i mycket stor utsträckning, medels anlåtande av statens organ.

Vid sådant förhållande och med stöd av den erfarenhet som vunnits på andra likartade områden får jag därför hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag i sådant avseende som ovanstående framställning kan giva anledning till.

Stockholm den 23 januari 1935.

A. E. Elmroth.